

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

СОЦІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК

Тестові завдання
для студентів спеціальності
074 "Публічне управління та адміністрування"
другого (магістерського) рівня

Харків
ХНЕУ ім. С. Кузнеця
2017

УДК 342.9(477)(07)
ББК 67.9(4УКР)301р
С 69

Затверджено на засіданні кафедри державного управління, публічного адміністрування та регіональної економіки.

Протокол № 1 від 25.08.2016 р.

Самостійне електронне текстове мережеве видання

Укладач М. В. Грузд

Соціальний розвиток : тестові завдання для студентів спеціальності 074 "Публічне управління та адміністрування" другого (магістерського) рівня : [Електронне видання] / уклад. М. В. Грузд. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017. – 60 с.

Подано тестові завдання з найбільш важливих питань навчальної дисципліни, які допоможуть студентам оволодіти професійними компетентностями за змістовими модулями, закріпити отримані знання з основних тем та глибше зрозуміти сутність основних понять і підходів до аналізу та діагностики соціального розвитку.

Рекомендовано для студентів спеціальності 074 "Публічне управління та адміністрування".

УДК 342.9(477)(07)
ББК 67.9(4УКР)301р

© Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця, 2017

Вступ

Суспільне усвідомлення цінності людського життя, важливості повноцінного та гармонійного розвитку кожної особистості, її фізичних, моральних і духовних здібностей, а також необхідності створення умов для самореалізації людського потенціалу вимагають від науки й органів виконавчої влади об'єктивного та своєчасного визначення основних стратегічних напрямів та пріоритетів соціального розвитку України.

Соціальні пріоритети повинні бути в усіх ланках сучасних трансформаційних перетворень, у тому числі в інноваційно-інвестиційних процесах, структурних та інституційних зрушеннях, сучасній політиці регіонального розвитку.

Метою навчальної дисципліни є формування знань стосовно теоретичних і практичних засад управління соціальним розвитком на рівні регіону та держави, сучасного стану соціальної політики та соціального захисту населення.

Предметом навчальної дисципліни є вивчення законів та закономірностей функціонування організаційно-управлінського механізму соціального розвитку суспільства.

Під час вивчення даної дисципліни перед студентами ставляться такі основні завдання: вивчення теорії соціального розвитку; ознайомлення із сучасними тенденціями і пріоритетами соціального розвитку, напрямками соціальної та гуманітарної політики України; отримання цілісного уявлення про вітчизняний і зарубіжний досвід у сфері соціальних процесів; формування професійних компетентностей щодо аналізу соціальних проблем та розроблення пропозиції щодо їх розв'язання.

Навчальна дисципліна "Соціальний розвиток" посідає важливе місце у навчальному процесі, оскільки надає методологічні, методичні знання, допомагає сформуванню практичне вміння щодо аналізу, оцінювання і розроблення соціально-економічних заходів. Вона має зв'язок із такими дисциплінами, як: "Управління персоналом", "Економіка праці та соціально-трудова відносина", "Менеджмент персоналу", "Регіональна економіка", "Ринок праці", "Національна економіка", "Економіка підприємства", "Соціологія праці", "Конфліктологія", "Планування розвитку території", "Державне регулювання економіки та економічна політика".

У методичній розробці подано тести з найбільш важливих питань національної економіки, таких, як модернізація системи соціальних відносин

та організаційний розвиток соціальних структур, теоретико-методологічні підходи до аналізу соціального розвитку, державна політика соціального розвитку, аспекти формування єдиного гуманітарного простору в Україні, діагностика соціального розвитку.

Пошук правильних відповідей на надані тести допоможе студентам закріпити отримані знання з основних тем даної дисципліни та глибше зрозуміти сутність основних понять і підходів до аналізу та діагностики соціального розвитку.

Залежно від типів запропонованих тестових завдань студенти повинні відповідати на них по-різному. Наприклад, якщо в тестовому завданні є питання та відповіді на нього, правильним може бути один або декілька варіантів, і студент повинен обрати всі варіанти правильних відповідей на питання. Якщо в тестовому завданні є відкрите питання, відповідь містить тільки частину визначення або класифікації у вигляді необхідних слів або речення, які розкривають сутність питання.

Тестові завдання

Змістовий модуль 1

Теоретико-методологічні основи соціального розвитку

Тема 1. Предмет, метод і завдання дисципліни

1. *Соціальний розвиток* – _____.
(відкрите питання)

2. *Головні завдання соціального розвитку* – _____.
(відкрите питання)

3. *Об'єктивні умови соціального розвитку:*

- а) трансформація суспільних відносин;
- б) здійснення соціального управління, реалізація соціальної політики на основі сучасних механізмів та інструментів;
- в) реформування соціальних відносин суспільства;
- г) реформування політичної системи суспільства;
- д) створення умов для духовного розвитку суспільства;
- е) забезпечення засобами соціального державного управління для вирішення суперечностей між новими суспільними відносинами.

4. *Суб'єктивні умови соціального розвитку:*

- а) трансформація суспільних відносин;
- б) здійснення соціального управління, реалізація соціальної політики на основі сучасних механізмів та інструментів;
- в) реформування соціальних відносин суспільства;
- г) реформування політичної системи суспільства;
- д) створення умов для духовного розвитку суспільства;
- е) забезпечення засобами соціального державного управління для вирішення суперечностей між новими суспільними відносинами.

5. *Загальні принципи соціального розвитку:*

- а) верховенства державної влади;
- б) соціальної справедливості;
- в) соціального партнерства;
- г) повного бюджетного контролю;

- д) субсидіарності;
- е) гармонійності розвитку людини;
- є) публічності і прозорості.

6. *Держава загального добробуту* – _____.
(відкрите питання)

7. *Основні принципи держави соціального добробуту:*

- а) кожна людина повинна мати можливість заробляти на проживання вільно обраною працею;
- б) реформування політичної системи суспільства;
- в) всі працюючі мають право на справедливу винагороду;
- г) кожна людина має право на соціальну і медичну допомогу;
- д) створення умов для духовного розвитку суспільства;
- е) забезпечення засобами соціального державного управління для вирішення суперечностей між новими суспільними відносинами.
- є) усі працюючі та їх утриманці мають право на соціальне забезпечення.

8. *Соціальна політика* – _____.
(відкрите питання)

9. *Мета соціальної політики* – _____.
(відкрите питання)

10. *Функції соціальної політики:*

- а) функція розвитку;
- б) функція прозорості;
- в) функція забезпечення;
- г) функція субсидіарності;
- д) функція безпеки та стабільності;
- е) функція удосконалення.

11. *Група об'єктивних умов, що впливають на успішність реалізації соціальної політики:*

- а) використання дієвих принципів соціальної політики;
- б) реалізація процесів соціально-трудової мобільності;
- в) децентралізація соціальної політики;

- г) зміна соціальних умов та реформування економіки;
- д) застосування соціального моніторингу;
- е) стабільність соціально-економічної ситуації в країні.

12. Група суб'єктивних умов, що впливають на успішність реалізації соціальної політики:

- а) використання дієвих принципів соціальної політики;
- б) реалізація процесів соціально-трудової мобільності;
- в) децентралізація соціальної політики;
- г) зміна соціальних умов та реформування економіки;
- д) застосування соціального моніторингу
- е) стабільність соціально-економічної ситуації в країні.

13. Бідність – _____.
(відкрите питання)

14. Зубожіння:

- а) відсутність достатніх матеріальних і культурних ресурсів підтримки здорового існування;
- б) соціальне явище, спричинене нестачею матеріальних засобів для забезпечення життєвих потреб людини чи родини;
- в) майновий стан, за якого витрати домогосподарства на харчування перевищують 80 % їх середньомісячний дохід;
- г) злиденне існування фізичної особи, той стан, за якого через брак коштів неможливо підтримувати достойний спосіб життя;
- д) соціальні відносини, що характеризуються відсутністю необхідних матеріальних засобів, щоб провадити достойне життя.

15. Соціальні стандарти – _____.
(відкрите питання)

16. Мінімальний споживчий бюджет – це:

- а) та межа, за якою особа живе за умов обмеження найнеобхідніших життєвих потреб;
- б) соціальне явище, спричинене нестачею матеріальних засобів для забезпечення життєвих потреб людини чи родини;
- в) майновий стан, за якого витрати домогосподарства на харчування перевищують 80 % їх середньомісячний дохід;

г) злиденне існування фізичної особи, той стан, за якого через брак коштів неможливо підтримувати достойний спосіб життя;

д) соціальні відносини, що характеризуються відсутністю необхідних матеріальних засобів, щоб провадити достойне життя.

17. Прожитковий мінімум – це:

а) та межа, за якою особа живе за умов обмеження найнеобхідніших життєвих потреб;

б) соціальне явище, спричинене нестачею матеріальних засобів для забезпечення життєвих потреб людини чи родини;

в) майновий стан, за якого витрати домогосподарства на харчування перевищують 80 % їх середньомісячний дохід;

г) злиденне існування фізичної особи, той стан, за якого через брак коштів неможливо підтримувати достойний спосіб життя;

д) вартісна величина продуктів харчування, достатня для забезпечення нормального функціонування організму людини, забезпечення його здоров'я та мінімального набору непродовольчих товарів та мінімального набору послуг, необхідних для задоволення основних соціально-культурних потреб людини.

18. Малозабезпеченість – це:

а) відсутність достатніх матеріальних і культурних ресурсів підтримки здорового існування;

б) соціальне явище, спричинене нестачею матеріальних засобів для забезпечення життєвих потреб людини чи родини;

в) неспроможність особи чи сім'ї з огляду на об'єктивні чинники забезпечити середньомісячний сукупний дохід на рівні прожиткового мінімуму;

г) злиденне існування фізичної особи, той стан, за якого через брак коштів неможливо підтримувати достойний спосіб життя;

д) соціальні відносини, що характеризуються відсутністю необхідних матеріальних засобів, щоб провадити достойне життя.

19. Форма бідності, яка визначається за прийнятими критеріями доходу а можливістю досягнення матеріальних та духовних благ:

а) об'єктивна;

б) суб'єктивна;

в) відносна;

г) тривала;

- д) абсолютна;
- е) тимчасова.

20. Форма бідності, за якою людина бідна, коли ідентифікує себе як бідну:

- а) об'єктивна;
- б) суб'єктивна;
- в) відносна;
- г) тривала;
- д) абсолютна;
- е) тимчасова.

21. Форма бідності, за якою бідність пов'язана з різним рівнем життя:

- а) об'єктивна;
- б) суб'єктивна;
- в) відносна;
- г) тривала;
- д) абсолютна;
- е) тимчасова.

22. Перерахуйте якісні рівні життя:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____.

23. Прояви бідності:

- а) злидні;
- б) фізіологічне виживання;
- в) низька професійно-освітня підготовка;
- г) відсутність коштів на відпочинок;
- д) неможливість харчування продуктами вищого ґатунку;
- е) позбавлення ознак нормального життя.

24. Відносна бідність – _____.

(відкрите питання)

25. Матеріальні засоби для забезпечення життєвих потреб – _____.

(відкрите питання)

26. Соціально трудова мобільність – _____.

(відкрите питання)

27. Безпосередній та основний суб'єкт соціальної політики:

- а) держава;
- б) громадянське суспільство;
- в) комерційні структури та бізнес;
- г) профспілки;
- д) громадяни;
- е) людина (особистість);
- є) державні установи, органи місцевого самоврядування, суспільні, релігійні, добродійні, недержавні об'єднання.

28. Основний суб'єкт соціальної політики, що виконує координуючу, організуючу роль у регулюванні процесів функціонування та розвитку соціального буття:

- а) держава;
- б) громадянське суспільство;
- в) комерційні структури та бізнес;
- г) профспілки;
- д) громадяни;
- е) людина (особистість);
- є) державні установи, органи місцевого самоврядування, суспільні, релігійні, добродійні, недержавні об'єднання.

29. Головне завдання держави як суб'єкта соціальної політики – це:

- а) реалізація національних пріоритетів;
- б) забезпечення соціальних прав людини;
- в) визнання пріоритету індивідуальних прав кожної особистості;
- г) гуманізація державних структур;
- д) реалізація державного суверенітету;
- е) створення у суспільстві умов для соціальної безпеки людини.

30. Основні принципи діяльності політичних партій – це:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;

- д) _____;
- е) _____.

31. Основні функції громадських організацій у сфері соціальної політики – це:

- а) соціодинамічна;
- б) ідеологічна;
- в) інтегративна;
- г) соціофундаментальна;
- д) соціопродуктивна;
- е) соціодинамічна;
- є) функція удосконалення соціальної інфраструктури.

32. Соціофундаментальна функція громадських організацій у сфері соціальної політики полягає у такому:

а) людина незалежно від її соціального етнічного релігійного походження, статі, стану здоров'я, не відчуває себе ізольованою та отримує можливість реалізувати свій соціальний потенціал;

б) суб'єкти соціальної політики та соціальні програми допомагають тим соціальним групам, які через низку причин не спроможні брати участь у соціальному виробництві, засвоювати альтернативні види соціально-корисної діяльності;

в) постійний розвиток якостей людини або соціальних спільнот та способів їхнього життя;

г) підтриманні стабільності суспільства як цілісної соціальної системи;

д) реалізація цілей соціальної політики;

е) підтримання у людини потреби і здатності до активного життя.

33. Соціальна політика – _____.
(відкрите питання)

Література: основна [1 – 4; 8 – 10]; додаткова [15 – 18; 24 – 27].

Тема 2. Модернізація системи соціальних відносин

34. Соціальна взаємодія – _____.
(відкрите питання)

35. Види соціальної взаємодії

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____.

36. Типи поведінки:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____.

37. Нерівність бідності – _____.
(відкрите питання)

38. Середній клас – _____.
(відкрите питання)

39. Ознаки середнього класу – це:

- а) високий рівень доходу;
- б) матеріально-майновий стан;
- в) надмірна турбота про здоров'я;
- г) професійний статус;
- д) рівень освіти;
- е) заощадження на майбутнє більше 80 % доходу.

40. Соціально-трудові відносини – _____.
(відкрите питання)

41. До складу механізму регулювання соціально-трудових відносин належать:

- а) розвиток людського капіталу;
- б) організаційно-правовий механізм;
- в) механізм договірної регулювання;
- г) соціально-освітній механізм;
- д) механізм соціального захисту;
- е) механізм мотиваційного забезпечення;
- є) механізм соціально психологічного забезпечення.

42. Функції сім'ї:

- а) соціокультурна;
- б) економічна;
- в) демографічна;
- г) виховна;
- д) виробнича;
- е) професіоналізації;
- є) соціально-культурна.

43. Напрями державної сімейної політики: _____.

(відкрите питання)

44. Демографічна політика – _____.

(відкрите питання)

45. Об'єктивна основа для природного відтворення населення:

- а) демографічна;
- б) соціальна;
- в) економічна;
- г) політична;
- д) духовна;
- е) культурна.

46. Суб'єктивна основа для природного відтворення населення:

- а) демографічна;
- б) соціальна;
- в) економічна;
- г) політична;
- д) духовна;
- е) культурна.

47. Політична діяльність індивідів здійснюється у таких формах:

- а) участь у виборах або референдумах;
- б) участь у діяльності громадських організацій;
- в) керівна політико-ідеологічна діяльність;
- г) участь у поза інституціональних політичних рухах і акціях;
- д) політична участь;
- е) політичне функціонування.

48. Рівні участі в політичній діяльності та суб'єктивному сприйнятті політики людиною:

- а) участь у виборах або референдумах;
- б) участь у діяльності громадських організацій;
- в) керівна політико-ідеологічна діяльність;
- г) участь у поза інституціональних політичних рухах і акціях;
- д) політична участь;
- е) політичне функціонування.

49. Суб'єкти соціальної політики:

- а) держава;
- б) громадянське суспільство;
- в) комерційні структури та бізнес;
- г) профспілки;
- д) громадяни;
- е) людина;
- є) державні установи, органи місцевого самоврядування, суспільні, релігійні, добродійні, недержавні об'єднання.

50. Послідовність етапів становлення громадянського суспільства:

- а) активна взаємодія громадянського суспільства з державою;
- б) об'єднання суспільства навколо ідей та цінностей;
- в) інституціоналізація громадянського суспільства.

51. Причини нерівності розподілу доходів населення:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____.

52. Галузі соціальної інфраструктури:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____.

53. Проблеми соціальної політики в Україні:

- а) _____;
- б) _____;

в) _____;

г) _____.

Література: основна [2; 3; 5; 7 – 9]; додаткова [15 – 19; 22; 24 – 28].

Тема 3. Теоретико-методологічні підходи до аналізу соціального розвитку

54. Соціальні показники – це:

- а) реальні доходи;
- б) грошові доходи на придбання товарів;
- в) середньомісячна чисельність населення;
- г) зміна збережень населення;
- д) індекс зростання (падіння) реальних доходів на душу населення;
- е) індекс вартості життя населення;
- є) кінцеві доходи у порівняльних цінах;
- ж) зміна цін на товари та послуги.

55. Індекс, який характеризує зміни в купівельній спроможності людей, зміни вартості базового набору споживчих товарів і послуг:

- а) реальні доходи;
- б) грошові доходи, що не реалізуються на придбання товарів;
- в) середньомісячна чисельність населення;
- г) зміна збережень населення;
- д) індекс зростання (падіння) реальних доходів на душу населення;
- е) індекс зміни заощаджень населення;
- є) споживчий кошик.

56. Основний соціальний показник, який розраховується виходячи з передбачуваного розміру середньомісячної заробітної плати, розміру податків та індексу цін на товари і тарифи на послуги:

- а) реальні доходи;
- б) грошові доходи, що не реалізуються на придбання товарів;
- в) середньомісячна чисельність населення;
- г) зміна збережень населення;
- д) індекс зростання (падіння) реальних доходів на душу населення;
- е) реальна заробітна плата робітників і службовців;
- є) споживчий кошик.

57. Принципи регулювання доходів населення:

- а) платності;
- б) справедливості
- в) рівного розподілу;
- г) розподілу доходів у суспільстві;
- д) пропорційності витратам праці;
- е) нерівності формування.

58. Причини нерівності доходів населення:

- а) ступінь доступності освіти;
- б) склад сімей та їх доходи;
- в) рівень добробуту в країні;
- г) відмінності в освіті та професійній підготовці;
- д) відмінності у віковому складі сімей;
- е) відмінності у фізичних та розумових здібностях людей;
- є) соціальна свідомість населення.

59. Соціальна структура суспільства – _____.
(відкрите питання)

60. Аспекти соціальної структури суспільства:

- а) системо утворюючий;
- б) системно-організаційний;
- в) регулярного відтворення;
- г) організаційної взаємодії;
- д) стратифікаційний;
- е) нормативного регулювання;
- є) ієрархічного упорядкування.

61. Соціальні інститути, що створюють зміст соціальної структури згідно із системно-організаційним аспектом:

- а) правові норми;
- б) сім'я;
- в) етичні норми;
- г) наука;
- д) освіта;
- е) політика (держава);
- є) економіка.

62. Первинний елемент соціальної структури суспільства – це:

- а) рід;
- б) сім'я;
- в) колектив;
- г) нація;
- д) територіальна спільнота;
- е) соціальна група;
- є) соціальний статус.

63. Чинники утворення соціальних груп – це:

- а) постійна взаємодія;
- б) спільна діяльність;
- в) спільне просторово-часове існування;
- г) групова установка та орієнтація;
- д) спільні соціальні інтереси;
- е) роль у суспільному житті.

64. Мала соціальна група – це:

- а) чисельна за складом група людей, об'єднаних для спільної діяльності, але взаємодія між якими формальна;
- б) не чисельна за складом соціальна група, учасники якої об'єднані спільною діяльністю і перебувають у безпосередньому стійкому особистому спілкуванні, що є основою для виникнення як емоційних стосунків, так і особливих групових цінностей і норм поведінки;

65. Соціальні переміщення – _____.
(відкрите питання)

66. Соціальна мобільність – _____.
(відкрите питання)

67. Види вертикальної соціальної мобільності:

- а) посадова, кваліфікаційне зростання чи декваліфікація;
- б) рух між соціально однорідними позиціями й категоріями населення;
- в) віковий рух населення;
- г) перехід до групи та верстви з вищим чи нижчим статусом.

68. До горизонтальної соціальної мобільності належать:

- а) посадова, кваліфікаційне зростання чи декваліфікація;
- б) рух між соціально однорідними позиціями й категоріями населення;
- в) віковий рух населення;
- г) перехід до групи та верстви з вищим чи нижчим статусом.

69. Об'єктивні обставини соціальної мобільності – це:

- а) міжгрупова або просторова рухливість населення, його готовність до соціальних переміщень;
- б) структурні зрушення в економіці;
- в) послаблення закріплення працівників за соціально та економічно нерівноцінними видами діяльності;
- г) рух між соціально однорідними позиціями;
- д) зміни характеру й змісту суспільного розподілу праці й відносин власності.

70. Гарантії індивідуальних прав і свобод людини, що є основою людського розвитку – це:

- а) право на мову, віру, звичай;
- б) право на достойне життя в безпечних умовах;
- в) право доступу до необхідної інформації, захист від шкідливих і неякісних товарів;
- г) право брати участь у виробничий та підприємницькій діяльності;
- д) право на вільний вибір праці;
- е) право брати участь у прийнятті рішень на рівні місцевої влади та національного уряду;
- є) право на вільний вибір місця проживання.

71. Людський розвиток – _____.

(відкрите питання)

72. Складові людського розвитку – це:

- а) гуманітарний розвиток;
- б) соціальна політика;
- в) економічна складова;
- г) право на самоповагу;
- д) соціальна складова;
- е) політична складова.

73. До якісних показників людського розвитку належать:

- а) соціальна мобільність;
- б) соціальна адаптація;
- в) збільшення витрат на відпочинок і освіту в загальних витратах населення;
- г) високий рівень освіти;
- д) продовжена тривалість достойного життя;
- е) професіоналізм.

74. Основні показники розрахунку індексу людського розвитку:

- а) індекс грамотності серед дорослого населення;
- б) очікуване довголіття;
- в) сукупна частка учнів;
- г) реальний ВВП на душу населення;
- д) досягнутий рівень освіти.

Література: основна [1 – 3; 8 – 10]; додаткова [13; 15; 16; 18; 24; 26 – 28].

Тема 4. Державна політика соціального розвитку

75. Соціальний захист – _____.
(відкрите питання)

76. Соціальне забезпечення – _____.
(відкрите питання)

77. Організаційно-правові заходи соціального захисту:

- а) створення інститутів соціального захисту;
- б) проведення комплексної політики гуманітарного розвитку;
- в) формування механізму перерозподілу доходів;
- г) створення нормативно-правової бази.
- д) встановлення та періодичний перегляд мінімальних споживчих бюджетів прожиткового мінімуму;
- е) створення фондів соціальної допомоги;
- є) індексація доходів та зарплати;
- ж) формування державних страхових фондів на непередбачувані обставини;
- з) розроблення системи показників, характеризують стан і динаміку зростання рівня життя населення держави.

78. *Організаційно-правові заходи соціального захисту:*

- а) створення інститутів соціального захисту;
- б) проведення комплексної політики гуманітарного розвитку;
- в) формування механізму перерозподілу доходів;
- г) створення нормативно-правової бази.
- д) встановлення та періодичний перегляд мінімальних споживчих бюджетів прожиткового мінімуму;
- е) створення фондів соціальної допомоги;
- є) індексація доходів та зарплати;
- ж) формування державних страхових фондів на непередбачувані обставини;
- з) розроблення системи показників, характеризують стан і динаміку зростання рівня життя населення держави.

79. *Соціальна держава* – _____.
(відкрите питання)

80. *Споживчий кошик* – _____.
(відкрите питання)

81. *Прожитковий мінімум* – _____.
(відкрите питання)

82. *Фізіологічна складова прожиткового мінімуму:*

- а) забезпечення повноцінного функціонування та розвитку здорового організму людини;
- б) забезпечення повноцінного функціонування та розвитку здорового організму людини, зважаючи на її вікові критерії, а також задоволення організму працюючої особи у відтворенні працездатності, збереження працездатності для безробітного, відтворення у необхідних випадках працездатності для особи, яка її втратила;
- в) задоволення організму працюючої особи у відтворенні працездатності;
- г) задоволення потреби громадян у користуванні закладами освіти, охорони здоров'я;
- д) визначення житлово-комунальних послуг виходячи із соціальної норми житла та нормативів споживання.

83. Спрямування соціальної складової прожиткового мінімуму:

а) забезпечення повноцінного функціонування та розвитку здорового організму людини;

б) задоволення мінімальної потреби громадян у житлі, організації побуту, користуванні транспортом, закладами культури, у підтриманні зв'язку з навколишнім середовищем;

в) задоволення організму працюючої особи у відтворенні працездатності;

г) задоволення потреби громадян у користуванні закладами освіти, охорони здоров'я;

д) визначення житлово-комунальних послуг виходячи із соціальної норми житла та нормативів споживання;

е) забезпечення матеріальними цінностями, необхідними для існування.

84. Комплексний механізм управління соціальним розвитком – _____

(відкрите питання)

85. Метод управління соціальним розвитком – _____

(відкрите питання)

86. Ознаки класифікації методів державного впливу на процеси суспільного розвитку:

а) суб'єкт впливу;

б) об'єкт впливу;

в) динаміка впливу;

г) характер впливу;

д) рівні впливу;

е) час дії;

є) спосіб прийняття.

87. Методи державного впливу на процеси суспільного розвитку за ознакою об'єкта впливу:

а) державні;

б) галузеві;

в) громадські;

г) функціональні;

- д) ринкові;
- е) загальнодержавні;
- є) комплексні.

88. Методи державного впливу на процеси суспільного розвитку за ознакою суб'єкта впливу:

- а) державні;
- б) галузеві;
- в) громадські;
- г) функціональні;
- д) ринкові;
- е) загальнодержавні;
- є) комплексні.

89. Методи державного впливу на процеси суспільного розвитку за ознакою характер впливу:

- а) державні;
- б) прямі;
- в) громадські;
- г) непрямі;
- д) ринкові;
- е) загальнодержавні;
- є) комплексні.

90. Методи державного впливу на процеси суспільного розвитку за ознакою рівні впливу:

- а) загальнодержавні;
- б) місцеві;
- в) громадські;
- г) функціональні;
- д) ринкові;
- е) загальнодержавні;
- є) комплексні.

91. Методи державного впливу на процеси суспільного розвитку за ознакою масштаб втручання:

- а) державні;
- б) галузеві;

- в) громадські;
- г) загальні;
- д) ринкові;
- е) часткові;
- є) комплексні.

92. *Методи державного впливу на процеси суспільного розвитку за ознакою характер дії:*

- а) державні;
- б) обмежуючі;
- в) громадські;
- г) стимулюючі;
- д) ринкові;
- е) загальнодержавні;
- є) комплексні.

93. *Інструменти соціальної політики – _____.*
(відкрите питання)

94. *Блоки інструментів соціальної політики:*

- а) правоустановчі;
- б) адміністративні;
- в) психологічні;
- г) правові;
- д) економічні;
- е) організаційно-адміністративні;
- є) соціально-психологічні.

95. *До групи (блоку) правових інструментів соціальної політики належать:*

- а) фінансові трансферти;
- б) права на правові титули;
- в) безготівкові субсидії;
- г) права на приватні вимоги та захист;
- д) ліцензування;
- е) страхування;
- є) кредити.

96. До групи (блоку) економічних інструментів соціальної політики належать:

- а) фінансові трансферти;
- б) права на правові титули;
- в) безготівкові субсидії;
- г) права на приватні вимоги та захист;
- д) оподаткування;
- е) страхування;
- є) кредити.

97. До групи (блоку) організаційно-адміністративних інструментів соціальної політики належать:

- а) фінансові трансферти;
- б) заборони, обмеження, спеціальні стягнення;
- в) безготівкові субсидії;
- г) міжгалузеві консультації та угоди;
- д) соціальні стандарти;
- е) ліцензування;
- є) заходи стосовно взаємодії груп та установ.

98. До групи (блоку) соціально-психологічних інструментів соціальної політики належать:

- а) спонукання, заохочення;
- б) права на правові титули;
- в) інформація;
- г) права на приватні вимоги та захист;
- д) соціальні послуги;
- е) консультування, рекомендації;
- є) кредити.

99. Модель соціальної політики, яка виходить з того, що соціальний захист людини має бути незалежним від держави, її фінансового, бюджетного забезпечення – це:

- а) модель Беверіджа;
- б) шведська модель;
- в) японська модель;
- г) модель Бісмарка;
- д) модель розвитку соціальної сфери і соціального захисту населення в адміністративно-командній економіці.

100. Визначення державної політики у сфері культури відповідно до законодавства України:

а) комплекс оперативних принципів, адміністративних і фінансових видів діяльності та процедур, які забезпечують основу дій держави в галузі культури;

б) вся сума свідомих дій у суспільстві, спрямованих на досягнення певних культурних цілей шляхом оптимального використання всіх фізичних та духовних ресурсів, що їх має суспільство в цей час;

в) сукупність регульованих соціокультурних процесів та взаємодій, пов'язаних зі створенням, збереженням, поширенням культурних цінностей, їх сприйняттям, а також з організацією дозвілля, що має велике значення для культурного розвитку суспільства;

г) сукупність науково обґрунтованих поглядів та заходів з всебічної соціокультурної модернізації суспільства та структурних реформ по всій системі культурно виробничих інститутів, як система нових принципів пропорціонування державної та суспільної складових у соціальному та культурному житті, як свідоме корегування загального змісту культури.

101. Особливі риси культурної політики:

а) засіб удосконалення самої людини;

б) формування нового простору самовизначення;

в) соціально значущий вид комунікацій;

г) сукупність певних цінностей та особлива форма соціокультурного буття людини;

д) сукупність технологій для продукування певних культурних стереотипів;

е) система цінностей, яка закріплює світоглядні проблеми, що постають перед суспільством;

є) культура політичних відносин;

ж) управління культурною діяльністю і розвитком галузі культури.

102. Предмет культурної політики – це:

а) комплекс оперативних принципів, адміністративних і фінансових видів діяльності та процедур, які забезпечують основу дій держави в галузі культури;

б) вся сума свідомих дій у суспільстві, спрямованих на досягнення певних культурних цілей шляхом оптимального використання всіх фізичних та духовних ресурсів, що їх має суспільство в цей час;

в) сукупність регульованих соціокультурних процесів та взаємодій, пов'язаних зі створенням, збереженням, поширенням культурних цінностей, їх сприйняттям, а також з організацією дозвілля, що має велике значення для культурного розвитку суспільства;

г) сукупність науково обґрунтованих поглядів та заходів з всебічної соціокультурної модернізації суспільства та структурних реформ по всій системі культурно виробничих інститутів, як система нових принципів пропорціювання державної та суспільної складових у соціальному та культурному житті, як свідоме корегування загального змісту культури.

103. *Мета культурної політики* – _____.
(відкрите питання)

104. *Об'єкт культурної політики* – _____.
(відкрите питання)

105. *Культурна техніка* – _____.
(відкрите питання)

106. *Культурні директиви* – _____.
(відкрите питання)

107. *Блоки формування і реалізації культурної політики:*

- а) науково-дослідницький;
- б) соціальний;
- в) інфраструктурний;
- г) ідеологічний;
- д) стратегічний;
- е) тактичний.

108. *Не є предметом культурної політики:*

а) комплекс оперативних принципів, адміністративних і фінансових видів діяльності та процедур, які забезпечують основу дій держави в галузі культури;

б) вся сума свідомих дій у суспільстві, спрямованих на досягнення певних культурних цілей шляхом оптимального використання всіх фізичних та духовних ресурсів, що їх має суспільство в цей час;

в) сукупність регульованих соціокультурних процесів та взаємодій, пов'язаних зі створенням, збереженням, поширенням культурних цінностей,

їх сприйняттям, а також з організацією дозвілля, що має велике значення для культурного розвитку суспільства;

г) сукупність науково обґрунтованих поглядів та заходів з всебічної соціокультурної модернізації суспільства та структурних реформ по всій системі культурно виробничих інститутів, як система нових принципів пропорціювання державної та суспільної складових у соціальному та культурному житті, як свідоме корегування загального змісту культури.

109. Відповідно до Закону України "Про культуру" основними засадами державної політики у сфері культури є (необхідно систематизувати):

а) забезпечення діяльності базової мережі закладів культури, закладів освіти сфери культури;

б) сприяння діяльності професійних творчих спілок та громадських організацій у сфері культури, активному функціонуванню державної мови в культурному просторі України, доступу громадян до культурних благ;

в) сприяння утвердженню гуманістичних ідей, високих моральних засад у суспільному житті;

г) створення умов для творчого розвитку особистості, підвищення культурного рівня, естетичного виховання громадян, доступності освіти у сфері культури для дітей та юнацтва, задоволення культурних потреб Українського народу, розвитку закладів культури незалежно від форми власності, залучення до сфери культури інвестицій, коштів від надання платних послуг, благодійництва, інших не заборонених законодавством джерел;

д) захист і збереження культурної спадщини як основи національної культури, турбота про розвиток культури;

е) забезпечення свободи творчості, захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав;

є) сприяння створенню єдиного культурного простору України, збереженню цілісності культури;

ж) гарантування прав громадян у сфері культури.

110. Пріоритетні напрями розвитку культури в Україні:

а) створення умов для творчого розвитку особистості, підвищення культурного рівня, естетичного виховання громадян, доступності освіти у сфері культури для дітей та юнацтва, задоволення культурних потреб Українського народу, розвитку закладів культури незалежно від форми

власності, залучення до сфери культури інвестицій, коштів від надання платних послуг, благодійництва, інших не заборонених законодавством джерел;

б) захист і збереження культурної спадщини як основи національної культури, турбота про розвиток культури;

в) формування цілісного національно-культурного простору;

г) забезпечення свободи творчості, захист прав інтелектуальної власності, авторського права і суміжних прав;

д) збереження, відтворення та охорона культурно-історичного середовища;

е) забезпечення діяльності базової мережі закладів культури, закладів освіти сфери культури;

є) здійснення політики стимулювання конкурентоспроможності національних культурних індустрій.

111. До складу стратегічного блоку формування і реалізації культурної політики можна віднести:

а) соціокультурне проектування, програмування і планування;

б) детальний аналіз соціокультурної ситуації;

в) науково-ідеологічне і соціально-психологічне забезпечення культурної політики через такі сфери, як наука, мистецтво, релігія, система освіти;

г) оптимальне використання правових, економічних, кадрових, інформаційних і інших ресурсів;

д) визначення пріоритетів культурної політики;

е) виявлення проблемно-цільових орієнтирів.

112. До складу тактичного блоку формування і реалізації культурної політики можна віднести:

а) соціокультурне проектування, програмування і планування;

б) детальний аналіз соціокультурної ситуації;

в) науково-ідеологічне і соціально-психологічне забезпечення культурної політики через такі сфери як наука, мистецтво, релігія, система освіти;

г) оптимальне використання правових, економічних, кадрових, інформаційних і інших ресурсів;

д) визначення пріоритетів культурної політики;

е) виявлення проблемно-цільових орієнтирів.

113. Групи функцій культурної політики:

- а) комунікативна;
- б) пізнавальна;
- в) гуманістична;
- г) виховна;
- д) стимулююча;
- е) інноваційна;
- є) інтегративна;
- ж) регулятивна;
- з) координаційна.

114. Суб'єкти діяльності у сфері культури:

- а) всі наукові працівники;
- б) педагогічні працівники закладів освіти сфери культури;
- в) заклади освіти, а також підприємства, установи та організації всіх форм власності, статuti (положення) яких передбачають провадження діяльності у сфері освіти;
- г) окремі громадяни, об'єднання громадян, які провадять діяльність у сфері культури;
- д) працівники культури;
- е) митці, які працюють на засадах мистецького аматорства.

115. Функція культурної політики, що передбачає об'єднання різних культурних утворень, зближення субкультур:

- а) комунікативна;
- б) пізнавальна;
- в) гуманістична;
- г) виховна;
- д) стимулююча;
- е) інноваційна;
- є) інтегративна;
- ж) регулятивна;
- з) координаційна.

116. До об'єктів культурного призначення належать:

- а) товари та послуги, що виробляються у процесі провадження діяльності у сфері культури для задоволення культурних потреб громадян;

б) твори та документи на новітніх носіях інформації, вироби художніх промислів, театральні та циркові вистави, концерти, культурно освітні послуги;

в) права, обов'язки, інтереси суб'єктів соціальних відносин у сфері культури;

г) цілісні майнові комплекси клубних закладів, парків культури та відпочинку, бібліотек, музеїв, архівів історико-культурних заповідників, театально-видовищних закладів, кінотеатрів, інших закладів культури;

д) пам'ятки культурної спадщини, предмети колекцій, зібрання, фонди, будівлі, споруди культурного призначення.

117. До культурних благ належать:

а) товари та послуги, що виробляються у процесі провадження діяльності у сфері культури для задоволення культурних потреб громадян;

б) твори та документи на новітніх носіях інформації, вироби художніх промислів, театральні та циркові вистави, концерти, культурно освітні послуги;

в) права, обов'язки, інтереси суб'єктів соціальних відносин у сфері культури;

г) цілісні майнові комплекси клубних закладів, парків культури та відпочинку, бібліотек, музеїв, архівів історико-культурних заповідників, театально-видовищних закладів, кінотеатрів, інших закладів культури;

д) пам'ятки культурної спадщини, предмети колекцій, зібрання, фонди, будівлі, споруди культурного призначення.

118. Цілі та пріоритетні завдання культурної політики (необхідно систематизувати):

а) реалізація комплексу освітніх, культурно-мистецьких програм і проєктів для дітей та молоді;

б) участь України у міжнародних культурних проєктах, здійснення комплексу інформаційно-культурних заходів для ознайомлення світової громадськості з культурними цінностями України;

в) формування цілісного інформаційно-культурного простору України, зокрема шляхом інвентаризації культурних ресурсів, складання мапи культурних ресурсів, створення відповідних аналітичних баз даних, видання інформаційних буклетів;

г) розроблення, затвердження та впровадження державних соціальних стандартів надання послуг населенню у сфері культури, що гарантується

державою, а також методики визначення розміру фінансового забезпечення державних соціальних стандартів надання послуг населенню у сфері культури, що гарантуються державою, в розрахунку на душу населення;

д) створення ефективної моделі фінансового і матеріально-технічного забезпечення культурного розвитку;

е) зміна методів управління у галузі культури, зокрема переорієнтація органів державної влади та органів місцевого самоврядування з виконання певних функцій на досягнення поставлених цілей, залучення громадськості до процесів управління та контролю в галузі культури.

119. Відповідно до Закону України "Про культуру" громадяни мають право на:

а) здобуття культурно-мистецької освіти;

б) свободу творчості;

в) участь у громадських об'єднаннях;

г) вільний вибір виду діяльності у сфері науки, засобів і сфер застосування творчих здібностей, самостійне розпорядження своїм твором;

д) об'єднання у творчі спілки, національно-культурні товариства, центри, фонди, асоціації, інші громадські організації у сфері культури;

е) провадження творчої діяльності з використанням будь-яких форм посередництва.

120. Повноваження системи органів державного управління в сфері культурної політики – це:

а) благодійна діяльність;

б) участь у формуванні та реалізації державної культурної політики;

в) участь у реалізації культурних програм і проектів;

г) прийняття управлінських рішень;

д) робота з персоналом закладів та установ культури;

е) взаємодія та підтримка діяльності національно-культурних організацій.

121. Повноваження людини як суб'єкта культурної політики в сфері культури – це:

а) благодійна діяльність;

б) участь у формуванні та реалізації державної культурної політики;

в) участь у реалізації культурних програм і проектів;

г) прийняття управлінських рішень;

- д) робота з персоналом закладів та установ культури;
- е) взаємодія та підтримка діяльності національно-культурних організацій.

122. Повноваження бізнесу в сфері культурної політики:

- а) благодійна діяльність;
- б) участь у формуванні та реалізації державної культурної політики;
- в) участь у реалізації культурних програм і проектів;
- г) прийняття управлінських рішень;
- д) робота з персоналом закладів та установ культури;
- е) взаємодія та підтримка діяльності національно-культурних організацій.

123. Повноваження профспілок, громадськості, релігійних рухів та політичних партій в сфері культурної політики:

- а) благодійна діяльність;
- б) участь у формуванні та реалізації державної культурної політики;
- в) участь у реалізації культурних програм і проектів;
- г) прийняття управлінських рішень;
- д) робота з персоналом закладів та установ культури;
- е) взаємодія та підтримка діяльності національно-культурних організацій.

124. Повноваження вищих органів виконавчої влади та державного управління в сфері культурної політики:

- а) забезпечення реалізації політики держави у сфері культури;
- б) збереження нематеріальної культурної спадщини, в тому числі традиційної народної культури, мов, діалектів і говірок, фольклору, традицій, звичаїв і обрядів, народних художніх промислів та ремесел;
- в) встановлення державних замовлень на випуск літератури, творів мистецтва;
- г) охорона культурної спадщини, захист історичного середовища;
- д) створення бази для виробництва спеціального обладнання для закладів, підприємств і організацій культури;
- е) збереження Музейного фонду України, Державного бібліотечного фонду України, Національного архівного фонду України, фільмофонду, їх постійне поповнення сучасними творами мистецтва, продукцією вітчизняного книговидавництва, кінематографа, аудіовиробництва.

125. Повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування в сфері культурної політики:

- а) забезпечення реалізації політики держави у сфері культури;
- б) збереження нематеріальної культурної спадщини, в тому числі традиційної народної культури, мов, діалектів і говірок, фольклору, традицій, звичаїв і обрядів, народних художніх промислів та ремесел;
- в) встановлення державних замовлень на випуск літератури, творів мистецтва;
- г) охорона культурної спадщини, захист історичного середовища;
- д) створення бази для виробництва спеціального обладнання для закладів, підприємств і організацій культури;
- е) збереження Музейного фонду України, Державного бібліотечного фонду України, Національного архівного фонду України, фільмофонду, їх постійне поповнення сучасними творами мистецтва, продукцією вітчизняного книговидавництва, кінематографа, аудіо виробництва.

Література: основна [1; 3 – 6; 8]; додаткова [11; 18; 22; 23; 26 – 28].

Тема 5. Проблемні питання формування єдиного гуманітарного простору в Україні

126. Гуманітарний розвиток – _____.
(відкрите питання)

127. Гуманітарний розвиток – це:

- а) зростання можливостей людини, її добробуту, безпеки, здоров'я та духовності;
- б) використання державної влади у гуманітарній сфері життєдіяльності певного суспільства;
- в) сукупність цілей, принципів, механізмів і конкретних заходів, спрямованих на створення умов для повноцінного гуманітарного розвитку суспільства, розкриття і збагачення його інтелектуального потенціалу, забезпечення всебічної духовно творчої реалізації особистості та необхідної для цього соціодинаміки освіти, науки, мистецтва, літератури та інших складових духовного життя;
- г) процес удосконалення суспільства у напрямі наближення до потреб людини в усіх сферах суспільного життя, створення умов для максимального розвитку національної культури, розкриття творчого потенціалу й самореалізації кожної особистості відповідно до її потреб та інтересів.

128. Основні джерела закріплення стандартів прав людини:

- а) Загальна декларація прав людини;
- б) Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права;
- в) Конституція України;
- г) Міжнародний пакт про громадянські і політичні права;
- д) Віденська конвенція про права громадянина
- е) Гельсінський підсумковий акт щодо безпеки та співробітництві у Європі.

129. Основоположні критерії гуманітарного розвитку:

- а) спосіб життя населення;
- б) стан здоров'я;
- в) доступність освіти;
- г) тривалість життя населення;
- д) забезпечення прав людини.

130. Основні завдання гуманітарного розвитку:

- а) оптимізація соціальних відносин і забезпечення прав людини;
- б) зростання творчої активності громадян;
- в) покращення якості життя;
- г) налагодження ефективної системи охорони здоров'я і утвердження здорового способу життя;
- д) формування загальнодоступної, демократичної освітньої системи і вдосконалення наукового простору;
- е) науково-технічна модернізація та впровадження інноваційних проектів;
- є) інтеграція національної культури у європейський культурний простір та міжнародне співробітництво у гуманітарній сфері;
- ж) досягнення структурної змістовності, узгодженості культурних інституцій, забезпечення високих здобутків у сфері мистецтва.

131. Системоутворюючий і стратегічно важливий чинник розвитку держави, який трансформується і перетворює гуманітарний простір до рівня держав з розвинутим науково-технологічним, культурно-інформаційним та освітнім потенціалом – це:

- а) гуманітарний розвиток;
- б) гуманітарна політика;
- в) гуманітарний простір;

- г) гуманітарна сфера;
- д) гуманітарна складова державної політики.

132. Принципи гуманітарного розвитку (необхідно систематизувати):

- а) забезпечення соціального й правового захисту громадян;
- б) орієнтація на демократичні стандарти побудови міжкультурних, міжетнічних та міжрелігійних відносин та їх побудова за принципами єдності у різноманітті;
- в) загально гуманітарна спрямованість соціальної та культурної політики;
- г) орієнтація на пошук загальнонаціонального консенсусу в гуманітарних питаннях, що спричиняють дискусії у суспільстві;
- д) пріоритет прав людини та громадянських свобод як критерії оцінки ефективності діяльності держави та рівня розвитку суспільних відносин у державі;
- е) демократизація культурного життя, що означає зменшення впливу держави на зміст культурного продукту;
- є) широкий діалог між громадськістю та державною владою при розробці й реалізації програм суспільного розвитку;
- ж) відкритість до наукового, міжкультурного, міжрелігійного співробітництва задля забезпечення інтеграції України європейський та світовий гуманітарний простір.

133. Національні пріоритети гуманітарного розвитку України (необхідно систематизувати):

- а) подолання всіх форм насильства щодо дітей та молоді, забезпечення сприятливих умов для вільного від насильства розвитку особистості;
- б) досягнення нової якості життя на основі підвищення рівня добробуту населення, подолання надмірної майнової нерівності та крайніх форм бідності, дієвого соціального захисту вразливих верств;
- в) запобігання соціальному сирітству, подолання дитячої безоглядності та безпритульності;
- г) впровадження пріоритетів здорового способу життя, гармонізацію людського й природного середовища, підтримку сім'ї та сприяння народженню й вихованню дітей;
- д) формування суспільства знань, де знання та можливості їх практичного застосування стануть важливим засобом самореалізації й розвитку особистості, ключовими чинниками людського розвитку;

- е) створення умов для культурної та політичної консолідації українського народу як модерної європейської спільноти;
- є) формування орієнтації на універсалістські моральні цінності;
- ж) визначення фізичної культури і спорту як пріоритетного напрямку гуманітарної політики держави, чинника всебічного розвитку особистості та формування здорового способу життя; гарантування рівних прав та можливостей громадян у сфері фізичної культури і спорту;
- з) сприяння соціальній активності громадян, становленню громадянського суспільства.

134. Гуманітарна політика – це:

- а) зростання можливостей людини, її добробуту, безпеки, здоров'я та духовності;
- б) використання державної влади у гуманітарній сфері життєдіяльності певного суспільства;
- в) сукупність цілей, принципів, механізмів і конкретних заходів, спрямованих на створення умов для повноцінного гуманітарного розвитку суспільства, розкриття і збагачення його інтелектуального потенціалу, забезпечення всебічної духовно творчої реалізації особистості та необхідної для цього соціодинаміки освіти, науки, мистецтва, літератури та інших складових духовного життя;
- г) процес удосконалення суспільства у напрямі наближення до потреб людини в усіх сферах суспільного життя, створення умов для максимального розвитку національної культури, розкриття творчого потенціалу й самореалізації кожної особистості відповідно до її потреб та інтересів.

135. Головні пріоритети і перспективи гуманітарної політики України (необхідно систематизувати):

- а) реалізація культурної політики на основі гуманістичних ідеалів та цінностей, соціального прогресу, культурного діалогу, толерантності та взаємної відповідальності;
- б) впровадження ефективних інформаційно-комунікаційних технологій в освітню, наукову та культурну галузі;
- в) заохочення міжконфесійного та між церковного діалогу на основі рівноправних відносин Української Держави усіма релігійними організаціями;
- г) інтенсифікація розвитку національного сектору культурних індустрій;
- д) розвиток української науки – збереження наукового потенціалу, зміцнення зв'язку між наукою і освітою та наукою і виробництвом, ефективне використання інноваційного потенціалу науки;

е) збереження й популяризація культурної спадщини Українського народу;

є) розвиток вітчизняної системи освіти – забезпечення рівного доступу громадян до якісної освіти світового рівня, підвищення престижності освіти і професії вчителя, освіта протягом життя;

ж) формування єдиного національного гуманітарного простору як складової європейського простору.

136. Кабінет Міністрів України в сфері гуманітарного розвитку вирішує такі питання:

а) за участю громадських організацій розробляє систему заходів щодо підтримання та зміцнення здоров'я населення, забезпечує умови щодо використання фізичної культури і спорту;

б) розробляє систему аналітичних і прогностичних документів;

в) забезпечує систему управління в гуманітарній сфері кваліфікованим персоналом;

г) затверджує державні стандарти освіти з кожного освітнього рівня;

д) встановлює порядок створення, реорганізації, ліквідації, ліцензування, інспектування, атестації та акредитації закладів освіти;

е) посилює відповідальність головних розпорядників бюджетних коштів, виділених для гуманітарної сфери, за їх нецільове використання;

є) забезпечує розвиток мережі закладів охорони здоров'я;

ж) забезпечує реалізацію політики держави у сфері культури;

з) забезпечує фінансування та матеріально-технічне постачання закладів охорони здоров'я, установ і закладів державної санітарно-епідеміологічної служби;

и) організовує розроблення та здійснення комплексних і цільових загальнодержавних програм, створює економічні, правові та організаційні механізми, що стимулюють ефективну діяльність в галузі охорони здоров'я.

137. Риси гуманітарного аудиту:

а) зупиняється на констатації відповідності;

б) розглядає державно-управлінські рішення на предмет їх відповідності гуманітарним основам суспільства;

в) лише розкриває зміст людського розвитку;

г) застосовує існуючі показники гуманітарного розвитку суспільства до визначення реального його стану, здійснює моніторинг використання урядових програм соціального розвитку;

д) формує систему завдань гуманітарного розвитку суспільства із чіткою фіксацією ієрархії цілей державно-управлінської діяльності.

138. Орієнтація гуманітарного аудиту:

- а) рівень потреб безпеки;
- б) рівень потреб спілкування;
- в) рівень особистісного задоволення основних потреб людини;
- г) рівень прагнення самореалізації особистості;
- д) залучення особистості до вирішення управлінських завдань.

139. Показники ставлення особи до влади:

- а) кількість протестних подій;
- б) кількість страйків;
- в) кількість громадських обурень;
- г) рівень залучення громад і її представників до вирішення завдань публічного врядування;
- д) міра врахування інтересів окремих груп населення та окремих громадян в управлінських рішеннях;
- е) дотримання приватних прав особи як пріоритетних щодо узаконених прав більшості;
- є) залучення громадських об'єднань до первинного вирішення колізій у відносинах громадянин – владна інституція.

140. Напрями гуманітарного аудиту (необхідно структурувати):

- а) моніторинг звернень громадян на предмет реагування владних структур на їх проблеми, якості надання адміністративних послуг;
- б) систематичне застосування показників людського розвитку до визначення реального соціального стану країни, окремого її регіону чи окремої соціальної групи;
- в) перевірка актуального змісту діяльності конкретної установи публічної влади на відповідність вимогам законодавства та інших нормативно-правових актів у частині дотримання гуманітарних вимог;
- г) оцінювання діяльності владної інституції з позиції дотримання не лише нормативно-правової бази, а й гуманітарних цінностей упродовж виконання всіх управлінських функцій;
- д) встановлення відповідності прийнятих на центральному, регіональному та місцевому рівнях нормативно-законодавчих актів конституційно закріпленим правам і свободам особи.

141. Державні програми в гуманітарній сфері мають бути спрямовані на:

а) систематичне застосування показників людського розвитку до визначення реального соціального стану країни, окремого її регіону чи окремої соціальної групи;

б) перевірку актуального змісту діяльності конкретної установи публічної влади на відповідність вимогам законодавства та інших нормативно-правових актів у частині дотримання гуманітарних вимог;

в) оцінку діяльності владної інституції з позиції дотримання не лише нормативно-правової бази, а й гуманітарних цінностей упродовж виконання всіх управлінських функцій;

г) дотримання гарантій безпеки людини й суспільства;

д) проведення цілеспрямованої інституційної політики у сфері підвищення якості життя населення;

е) активізацію соціальної політики та забезпечення соціальних гарантій населенню;

є) налагодження партнерства між основними соціальними групами у сфері вирішення соціальних проблем, розвиток взаємодії між державою, некомерційними організаціями та бізнесом, демонополізацію соціальної сфери, диверсифікацію форм надання послуг на основі активного залучення всіх сегментів суспільства.

142. Реалізація державних програм гуманітарного розвитку на регіональному рівні дасть змогу:

а) активізувати соціальну політику та забезпечити соціальні гарантії населенню;

б) налагодити партнерство між основними соціальними групами у сфері вирішення соціальних проблем, розвинути взаємодію між державою, некомерційними організаціями та бізнесом, демонополізувати соціальну сферу, диверсифікувати форми надання послуг на основі активного залучення всіх сегментів суспільства.

в) врахувати особливості кожного регіону, своєрідність природно-ресурсних, географічних, історичних, економічних, соціальних, етнокультурних та інших умов у контексті загальнодержавних інтересів;

г) поліпшити конструктивність та ефективність реформ, надати їм конкретної соціально-екологічної спрямованості;

д) забезпечити рівні можливості для всебічного гармонійного розвитку людини незалежно від місця проживання;

е) визначити оптимальні обсяги та джерела покриття потреб регіонів у ресурсах багатоцільового призначення, зокрема тих, що стимулюють всебічний розвиток людини;

є) створити ефективні механізми для регулювання гуманітарного розвитку регіонів із наданням додаткових повноважень органам місцевого самоврядування в частині формування і використання коштів місцевих бюджетів, у тому числі на вирішення проблем гармонійного розвитку людини.

143. Міжетнічна взаємодія – _____.
(відкрите питання)

144. Поліетнічне місто – _____.
(відкрите питання)

145. Моделі міжетнічної взаємодії:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

Література: основна [1; 2; 7 – 10]; додаткова [14 – 17; 20; 24; 25; 27].

Тема 6. Організаційний розвиток соціальних структур

146. *Риси організованого суспільства – це:*

- а) свобода громадянина;
- б) соціальна справедливість;
- в) свобода особистості;
- г) демонополізація державної влади;
- д) гарантований соціальний захист населення;
- е) легітимність уряду;
- є) державотворча дієздатність політичних інститутів.

147. *Тенденції становлення організованого суспільства в Україні:*

- а) соціальна справедливість;
- б) сформовано відповідну законодавчу базу;
- в) ринково-регульована економіка;

г) баланс між регулятивним і організаційним впливом держави та поваженнями громадянського суспільства;

д) гарантована плюралізм в ідеологічному, культурному, економічному й політичному житті.

148. Функції освіти в організованому суспільстві:

а) соціальна спрямованість;

б) продукувати і пропагувати знання;

в) сприяти інтеграції вітчизняного і зарубіжного досвіду в сучасну українську державотворчу концепцію;

г) мотиваційна;

д) ціннісно-орієнтаційна;

е) давати орієнтири та конкретні механізми втілення державницьких планів та ідей в життя.

149. Ознаки кризи освіти в Україні:

а) освіта не сприяє інтеграції вітчизняного і зарубіжного досвіду в сучасну українську державотворчу концепцію;

б) спостерігається зниження позитивної мотивації до тривалого і систематичного процесу набуття знань, умінь і навичок, що становлять основу і зміст освіти в цілому;

в) триває відтік най здібніших наукових і педагогічних кадрів з науково-дослідницьких установ, вузів, шкіл, дошкільних закладів;

г) відсутність ціннісно-орієнтаційної освітньої програми;

д) має місце деформація психологічного клімату в освітніх закладах у бік загальної деморалізації.

150. Проблеми трансформаційної динаміки української освіти (необхідно систематизувати):

а) з'ясування особливостей формування та функціонування науково-освітнього комплексу;

б) визначення місця освіти і науки у трансформаційних процесах;

в) знаходження політико-ідеологічної основи, на якій в умовах загальноєвропейської та локально української кризи індивідуальної й колективної само ідентичності може формуватися українська національна свідомість і самосвідомість;

г) виявлення основних соціально-політичних пріоритетів у соціальному просторі українського суспільства та тих провідних детермінант, які зумовлюють їх формування;

д) переосмислення теоретико-методологічних підходів щодо аналізу сутнісних характеристик освітянських та наукових систем з урахуванням тенденцій, властивих сучасними типам перехідних суспільств.

151. Пріоритетні напрями державної політики щодо розвитку освіти:

а) виявлення основних соціально-політичних пріоритетів у соціальному просторі українського суспільства та тих провідних детермінант, які зумовлюють їх формування;

б) особистісна орієнтація освіти;

в) розвиток системи безперервної освіти;

г) створення для громадян привілей у здобутті освіти;

д) забезпечення освітніх потреб національних меншин;

е) розширення україномовного освітнього простору.

152. До складу науково-освітнього комплексу входять:

а) державна освіта за всіма рівнями (крім дистанційної);

б) приватна освіта всіх рівнів та за всіма видами;

в) функціонування об'єктів власності, що не знаходяться на балансі закладів освіти;

г) державна освіта всіх рівнів та за всіма видами;

д) функціонування об'єктів власності, що знаходяться на балансі закладів освіти й науки;

е) діяльність наукових та науково-дослідних установ та органів управління ними.

153. Функції держави під час формування національної інноваційної системи:

а) забезпечення балансу між регулятивним і організаційним впливом держави та повноваженнями громадянського суспільства;

б) плюралізм в ідеологічному, культурному, економічному й політичному житті;

в) формування сприятливих умов для розвитку інноваційного бізнесу, зокрема розроблення стратегії інноваційного розвитку економіки; прогнозування технологічного розвитку і визначення на його базі науково-технологічних пріоритетів; підтримка формування інноваційної інфраструктури, реалізації заходів щодо непрямого стимулювання інноваційної діяльності;

г) формування відповідної законодавчої бази;

д) розроблення державних цільових програм;

е) створення концепції венчурної індустрії.

154. До параметрів "дослідницького університету" належать:

- а) частка наукових досліджень у бюджеті університету;
- б) велика різноманітність дисциплін, що викладаються і досліджуються в університеті;
- в) відсутність академічної автономії і наявності особливої корпоративної етики;
- г) розвинута інфраструктура як для власне навчання студентів і аспірантів, так і для наукових досліджень;
- д) значна частка залучених викладачів, у тому числі – з-за кордону.

155. Пріоритети держави в галузі освіти й науки:

- а) виявлення основних соціально-політичних пріоритетів у соціальному просторі українського суспільства та тих провідних детермінант, які зумовлюють їх формування;
- б) особистісна орієнтація освіти;
- в) визначення наукового обґрунтованих моделей освітньо-наукового розвитку держави;
- г) збільшення частки державного фінансування науково-освітніх закладів та установ, посилення соціального захисту наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників;
- д) забезпечення рівного доступу до якісної освіти;
- е) створення для громадян привілей у здобутті освіти.

156. Необхідні зміни в управлінні вузами:

- а) створення для громадян привілей у здобутті освіти;
- б) переглянути систему фінансування науки й освіти;
- в) здійснювати моніторинг розподілу виділених коштів;
- г) збільшення частки державного фінансування науково-освітніх закладів та установ, посилення соціального захисту наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників;
- д) створити раду університетів, що входять у першу двадцятку ВНЗ країни.

157. Напрями державно-громадського управління освітньою галуззю:

- а) збільшення частки державного фінансування науково-освітніх закладів та установ, посилення соціального захисту наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників;
- б) забезпечення науково-дослідної, навчально-виховної освітніх сфер;

в) особистісна орієнтація освіти;

г) взаємодія державних органів і громадських об'єднань та організацій у розподілі бюджету навчального закладу та організації контролю за використанням коштів;

д) налагодження тісної співпраці у впровадженні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, за допомогою яких буде здійснюватися інформаційне забезпечення навчальної та науково-дослідної діяльності, моніторинг якості навчання, підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, а також координуватися освітній процес в Україні;

е) спільної діяльності органів влади та громадськості з організації моніторингу якості освітніх послуг, що включає оцінку роботи університету, освітнього процесу, науково-дослідної, управлінської, фінансової, господарської діяльності, шляхів подальшого розвитку ВНЗ.

158. *Соціальне партнерство* – _____.
(відкрите питання)

159. *Соціальний контроль* – _____.
(відкрите питання)

Література: основна [5; 8 – 10]; додаткова [13; 16; 18; 24; 26 – 28].

Змістовий модуль 2

Діагностика соціального розвитку

Тема 7. Теоретичні засади діагностики соціального розвитку

160. *Діагностика соціального розвитку:*

а) зростання можливостей людини, її добробуту, безпеки, здоров'я та духовності;

б) функціональна складова механізму державного управління, що є методичним інструментом для вимірювання дієвості політики, з'ясування причин та можливих наслідків від збереження існуючих тенденції, прогнозування найважливіших процесів соціальної сфери;

в) сукупність цілей, принципів, механізмів і конкретних заходів, спрямованих на створення умов для повноцінного гуманітарного розвитку суспільства, розкриття і збагачення його інтелектуального потенціалу, забезпечення всебічної духовно творчої реалізації особистості та необхідної

для цього соціодинаміки освіти, науки, мистецтва, літератури та інших складових духовного життя;

г) процес удосконалення суспільства у напрямі наближення до потреб людини в усіх сферах суспільного життя, створення умов для максимального розвитку національної культури, розкриття творчого потенціалу й самореалізації кожної особистості відповідно до її потреб та інтересів.

161. Структура процесу соціальної діагностики:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

162. Засоби соціально-орієнтованого управління:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

163. Міжнародні показники соціального розвитку:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

164. Демографічний розвиток – _____.

(відкрите питання)

165. До соціальних показників не належать:

- а) кредитна активність населення;
- б) валовий регіональний продукт;
- в) показник добробуту населення;

- г) грошові витрати населення;
- д) соціальні виплати;
- е) збереження населення;
- є) індекс вартості життя населення;
- ж) кінцеві доходи у порівняльних цінах.

166. Для визначення якого індексу використовують індекс здоров'я:

- а) індексу людського розвитку;
- б) індексу вартості життя населення;
- в) індексу споживання;
- г) індексу освіти;
- д) індексу зубожіння;
- е) індексу рівня життя.

167. Показники аналізу матеріального добробуту:

- а) розвиток інфраструктури;
- б) ступень забезпечення житлом;
- в) співвідношення сукупних витрат та доходів;
- г) частина грошових доходів у сукупних;
- д) охоплення населення різними ступенями освіти;
- е) середня тривалість навчання;
- є) доступність медичних послуг.

168. Групи показників системи моделі соціальної політики:

- а) економічні показники;
- б) соціально-економічні показники;
- в) соціальні показники;
- г) показники гуманітарного розвитку;
- д) макроекономічні показники;
- е) індекс людського розвитку;
- є) індикатори освітнього рівня.

169. Якісні показники людського розвитку:

- а) політичні цілі;
- б) праця;
- в) показник добробуту населення;
- г) грошові витрати населення;
- д) соціальні виплати;

- е) культурні цінності;
- є) індекс вартості життя населення;
- ж) соціальні цілі;
- з) відпочинок.

170. Для визначення якого індексу використовують індекс освіти:

- а) індексу людського розвитку;
- б) індексу вартості життя населення;
- в) індексу здоров'я;
- г) індексу споживання;
- д) індексу зубожіння;
- е) індексу рівня життя.

171. Вимоги до показників, що характеризують соціальний розвиток регіону:

- а) повнота;
- б) відповідність;
- в) можливість інтерпретації;
- г) доступність та надійність даних;
- д) достовірність;
- е) доречність;
- є) узгодженість.

172. Показники аналізу умов проживання – це:

- а) розвиток інфраструктури;
- б) ступінь забезпечення житлом;
- в) співвідношення сукупних витрат та доходів;
- г) частина грошових доходів у сукупних;
- д) охоплення населення різними ступенями освіти;
- е) середня тривалість навчання;
- є) доступність медичних послуг.

173. До макроекономічних показників моделі соціальної політики належать:

- а) обсяг виробництва;
- б) рівень інфляції;
- в) індекс добробуту;
- г) номінальні доходи;

- д) індекс гуманітарного розвитку;
- е) індекс споживчих цін;
- є) реальні доходи.

174. Індикатори освітнього рівня:

- а) розвиток інфраструктури;
- б) ступінь забезпечення житлом;
- в) співвідношення сукупних витрат та доходів;
- г) частина грошових доходів у сукупних;
- д) охоплення населення різними ступенями освіти;
- е) середня тривалість навчання;
- є) доступність медичних послуг.

175. Рівень гуманітарного розвитку держави характеризують:

- а) індекс людського розвитку;
- б) індекс вартості життя населення;
- в) індекс здоров'я;
- г) індекс освіти;
- д) індекс зубожіння;
- е) індекс рівня життя;
- є) показники знедоленості.

176. Показники аналізу стану та охорони здоров'я:

- а) розвиток інфраструктури;
- б) ступінь забезпечення житлом;
- в) співвідношення сукупних витрат та доходів;
- г) захворюваність населення;
- д) охоплення населення різними ступенями освіти;
- е) середня тривалість навчання;
- є) доступність медичних послуг.

177. До якісних показників людського розвитку не належать:

- а) політичні цілі;
- б) праця;
- в) показник добробуту населення;
- г) грошові витрати населення;
- д) соціальні виплати;
- е) культурні цінності;

- є) індекс вартості життя населення;
- ж) соціальні цілі;
- з) відпочинок.

178. Для визначення якого індексу використовують індекс споживання:

- а) індексу людського розвитку;
- б) індексу вартості життя населення;
- в) індексу здоров'я;
- г) індексу освіти;
- д) індексу зубожіння;
- е) індексу рівня життя.

179. Показники соціального неблагополуччя:

- а) розвиток інфраструктури;
- б) коефіцієнт злочинності;
- в) співвідношення сукупних витрат та доходів;
- г) частина грошових доходів у сукупних;
- д) охоплення населення різними ступенями освіти;
- е) коефіцієнт стійкості сімей;
- є) доступність медичних послуг.

180. Соціально-економічні показники аналізу соціальної політики:

- а) розвиток інфраструктури;
- б) вартість споживчого кошика;
- в) співвідношення сукупних витрат та доходів;
- г) рівень інфляції;
- д) охоплення населення різними ступенями освіти;
- е) індекс гуманітарного розвитку;
- є) доступність медичних послуг.

181. До макроекономічних показників моделі соціальної політики належать:

- а) обсяг виробництва;
- б) рівень інфляції;
- в) індекс добробуту;
- г) номінальні доходи;
- д) зростання валового регіонального продукту;

- е) номінальні доходи;
- є) реальні доходи.

182. Складові регіонального індексу людського розвитку:

- а) показники демографічного розвитку;
- б) показники ринку праці;
- в) показники матеріального добробуту;
- г) показники стану оточуючого середовища;
- д) показники умов проживання населення;
- е) показники рівня освіти;
- є) показники стану та охорони здоров'я;
- ж) показники соціального неблагополуччя;
- з) показники фінансування людського розвитку.

183. Функції діагностики соціального розвитку як складової механізму державного управління (необхідно систематизувати):

- а) використання системи соціальних показників для визначення перспектив динаміки та створення сценаріїв розвитку соціуму;
- б) дослідження стану, виявлення наявних проблем і тенденцій, оцінювання соціального розвитку;
- в) вимірювання результатів регіональної соціальної політики;
- г) вимірювання ефективності соціальної політики;
- д) забезпечення інформаційною базою процесу формування, реалізації та здійснення соціальної політики.

184. Головні економічні показники соціального розвитку:

- а) рівень безробіття;
- б) відсоток осіб, які опинилися за межею бідності;
- в) темп зростання внутрішнього валового продукту;
- г) інфляція;
- д) співвідношення середньої заробітної плати й вартості споживчого кошика;
- е) обсяг виробництва.

185. До складу соціальних показників належать:

- а) індекс гуманітарного розвитку;
- б) відсоток осіб, які опинилися за межею бідності;
- в) індекс людської бідності;

- г) індекс неблагополуччя;
- д) співвідношення середньої заробітної плати й вартості споживчого кошика;
- е) інтегральний показник соціально-економічної захищеності населення.

Література: основна [1–10], додаткова [12; 21; 23; 24; 26; 28].

Тема 8. Застосування методів діагностики регіонального соціального розвитку в системі державного управління

186. *Соціальний моніторинг* – _____.
(відкрите питання)

187. *Методи соціального моніторингу:*

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

188. *Засоби соціального моніторингу:*

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

189. *Соціальна експертиза* – _____.
(відкрите питання)

190. *Соціальна експертиза – це:*

а) процедура оцінки, аналізу та прогнозу соціальних аспектів об'єкта, оцінка, аналіз і прогноз соціальних наслідків його функціонування та рекомендації щодо запобігання чи подолання негативних процесів;

б) систематичне спостереження перебігу процесів соціального розвитку території, фіксації його параметрів у системі об'єктивних та суб'єктивних показників, побудови їх динамічних рядів із виходом на узагальнювальні показники, що забезпечують можливість аналізу головних тенденцій соціального розвитку.

191. *Причини, що зумовлюють стан демографічної ситуації:*

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

192. *Чинники відбору системи репродуктивних показників соціального розвитку (необхідно систематизувати):*

- а) наявність регіональної інформаційної бази;
- б) можливість чи неможливість кількісного вимірювання результатів;
- в) оцінка окремих напрямів державного управління сфери соціальної політики;
- г) висновки експертного опитування;
- д) аналіз показників для характеристики людського розвитку.

193. *Показники міграції:*

- а) середня очікувана тривалість життя при народженні;
- б) сальдо міграції;
- в) коефіцієнт інтенсивності сальдо міграції;
- г) різниця між кількістю прибулих на дану територію та кількістю вибулих за її межі;
- д) відношення сальдо міграції до чисельності населення;
- е) коефіцієнт смертності немовлят.

194. *Показники матеріального добробуту населення (необхідно систематизувати за стандартами МОП):*

- а) середньомісячний розмір пенсії;
- б) чисельність населення із середньодушовими загальними доходами у місяць, нижчими прожиткового мінімуму;
- в) середньомісячна заробітна плата;
- г) децильний коефіцієнт диференціації загальних доходів населення.

195. *Показники рівня освіти населення (необхідно систематизувати за стандартами МОП):*

- а) охоплення дітей та підлітків базовою середньою освітою;
- б) охоплення дітей дошкільними закладами;

в) чисельність студентів ВНЗ III – IV рівня акредитації в розрахунку на 1 тис. осіб відповідного віку;

г) чисельність студентів ВНЗ I – II рівня акредитації в розрахунку на 1 тис. осіб відповідного віку.

196. Вагомі індикатори ринку праці (необхідно систематизувати за стандартами МОП):

а) рівень зайнятості міського населення;

б) рівень безробіття міського населення за методологією Міжнародної організації праці;

в) рівень економічної активності міського населення;

г) співвідношення середньомісячної заробітної плати із законодавчо встановленим прожитковим мінімумом для працездатних осіб;

д) співвідношення рівнів зареєстрованого безробіття та визначеного за методологією МОП.

197. Завдання розрахунку індексу соціального розвитку:

а) _____;

б) _____;

в) _____;

г) _____;

д) _____;

е) _____.

198. Децильний коефіцієнт диференціації доходів (витрат) населення – _____.

(відкрите питання)

199. Коефіцієнт нерівності розподілу витрат серед населення – _____.

(відкрите питання)

200. Об'єктивна бідність:

а) людина визнається бідною у випадку, коли сама себе так ідентифікує;

б) неможливість унаслідок нестачі коштів підтримувати спосіб життя, притаманний конкретному суспільству в певний період часу.

201. Суб'єктивна бідність:

- а) людина визнається бідною у випадку, коли сама себе так ідентифікує;
- б) неможливість унаслідок нестачі коштів підтримувати спосіб життя, притаманний конкретному суспільству в певний період часу.

202. Показники визначення масштабів бідності:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

203. Межа бідності – _____.
(відкрите питання)

204. Рівень бідності – _____.
(відкрите питання)

205. Глибина бідності – _____.
(відкрите питання)

206. Показники економічної активності населення:

- а) середньомісячний розмір пенсії;
- б) чисельність населення із середньодушовими загальними доходами у місяць, нижчими прожиткового мінімуму;
- в) середньомісячна заробітна плата;
- г) рівень економічної активності;
- д) коефіцієнт економічного навантаження;
- е) рівень загальної зайнятості;
- є) рівень безробіття економічно активного населення.

207. До другої групи показників освітнього рівня належать:

- а) середня тривалість навчання;
- б) рівень освіти;
- в) чисельність осіб, що навчаються;
- г) коефіцієнт грамотності населення;
- д) коефіцієнт охоплення освітою певного рівня населення відповідної вікової групи.

208. *Діагностика соціального розвитку* – _____.
(відкрите питання)

209. *Критерії діагностики соціального розвитку* – _____.
(відкрите питання)

210. *Показники діагностики соціального розвитку* – _____.
(відкрите питання)

211. *Ефективність соціальної діяльності* – _____.
(відкрите питання)

212. *Критерії ефективності соціальної діяльності:*

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

213. *До якісних показників соціальної діяльності належать:*

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

214. *До кількісних показників соціальної діяльності належать:*

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

215. *Оцінювання ефективності виконання соціального запиту* – _____.

(відкрите питання)

216. Добра результативність соціального запиту:

- а) $0 < I_{вз} < 25$;
- б) $25 < I_{вз} < 50$;
- в) $50 < I_{вз} < 75$;
- г) $75 < I_{вз} < 100$.

217. Формула показника ефективності якості виконання запиту споживача – _____.

(відкрите питання)

218. Соціальні нормативи – _____.

(відкрите питання)

219. Народногосподарська віддача фонду освіти – _____.

(відкрите питання)

220. Інтелектуалоємність виробництва – _____.

(відкрите питання)

221. Методи розрахунку ефективності соціальної діяльності – _____.

(відкрите питання)

222. Умови належного рівня освіти:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

223. Показники фінансування соціальної галузі:

- а) _____;
- б) _____;
- в) _____;
- г) _____;
- д) _____;
- е) _____.

Література: основна [1; 2; 6; 7; 9]; додаткова [12; 21; 23; 26].

Рекомендована література

Основна

1. Безтелесна Л. І. Управління людським розвитком та його фінансове забезпечення в Україні : оцінка та перспективи / Л. І. Безтелесна : монографія. – Рівне : НУВГП, 2009. – 361 с.
2. Гавриленко І. М. Соціальний розвиток : навч. посіб. / І. М. Гавриленко, П. В. Мельник, М. П. Недюха. – Київ : Знання, 2001. – 484 с.
3. Гончарова С. Ю. Соціальна політика : [навчальний посібник] / С. Ю. Гончарова, І. П. Оленко ; Харк. держ. екон. ун-т. – Харків : ХДЕУ, 2003. – 198 с.
4. Малімон В. І. Соціальна і гуманітарна політика : навч. посіб. / В. І. Малімон. – Івано-Франківськ : Місто НВ, 2012. – 352 с.
5. Регіональне управління : інноваційний підхід : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / С. М. Бутко, М. П. Зеленська, О. О. Зеленський та ін. ; за заг. ред. докт. екон. наук, проф. М. П. Бутка. – Київ : Знання України, 2006. – 560 с. – Бібліогр. : С. 528–554.
6. Стеченко Д. М. Управління регіональним розвитком : навч. посіб. / Д. М. Стеченко. – Київ : Вища школа, 2000. – 223 с.
7. Социальная политика региона : теория и практика : учеб. пособ. / под. ред. И. С. Скворцова. – Москва : КНОРУС, 2010. – 270 с.
8. Соціальна політика : навч. посіб. / С. Ю. Гончарова, І. П. Отенко. – Харків : Вид. ХДЕУ, 2003. – 200 с.
9. Управління розвитком регіону : навч. посіб. / Т. П. Миронова, О. П. Добровольська, А. Ф. Процай та ін. – Київ : Центр навчальної літератури, 2006. – 328 с.
10. Шевчук П. Соціальна політика : навч. посіб. / П. Шевчук. – 2-ге вид. – Львів : Світ, 2005. – 400 с.

Додаткова

11. Гриненко А. М. Соціальна політика : навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисципліни / А. М. Гриненко. – Київ : КНЕУ, 2003. – 309 с.
12. Данилишин Б. Соціальна безпека – підґрунтя сталого розвитку / Б. Данилишин, В. Куценко // Вісник НАН України. – 2010. – № 1. – С. 20–28.

13. Денисова И. П. Социальная политика : учебник / И. П. Денисова, Л. Р. Клиновенко. – Москва : Феникс, 2009. – 352 с.
14. Діагностика соціального розвитку регіону : наук. розробка / авт. кол. : З. Б. Балабаєва, С. В. Овчаренко, І. Л. Росколотько та ін. – Київ : НАДУ, 2010. – 40 с.
15. Європейська Соціальна Хартія (переглянута) / Страсбург ; з травня 1996 року : ETS/163. / Офіц. вид. – Київ : Фенікс, 2004. – 38 с.
16. Завіновська Г. Т. Економіка праці : навч. посіб. / Г. Т. Завіновська. – Київ : КНЕУ, 2003. – 300 с.
17. Зінченко С. М. Управління соціальним розвитком як особливий вид управлінської діяльності / С. М. Зінченко // Вісник НАДУ. – 2005. – № 3. – С. 156–161.
18. Зотова О. Ю. Основы безопасности личности и общества / О. Ю. Зотова, Ю. П. Зинченко. – Москва : Издательство Академии повышения квалификации и перепідготовки работников образования, 2010. – 290 с.
19. Колот А. М. Соціально-трудова відносини : теорія та практика регулювання : монографія / А. М. Колот. – Київ : КНЕУ, 2003. – 232 с.
20. Мельниченко О. А. Підвищення рівня та якості життя населення : механізм державного регулювання / О. А. Мельниченко : [монографія]. – Харків : Вид. ХарРІНАДУ Магістр, 2008. – 232 с.
21. Москаленко Н. О. Економіка праці в організації : навч. посіб. / Н. О. Москаленко, І. П. Отенко. – Харків : Вид. ХНЕУ, 2006. – 228 с.
22. Пархоменко В. П. Соціальні послуги як об'єкт управління органів місцевого самоврядування / О. О. Казанська, В. П. Пархоменко // Держава та регіони. – 2008. – № 1. – С. 85–88.
23. Семигіна Т. В. Порівняльна соціальна політика : [навч. посіб.]. / Т. В. Семигіна ; Міжрегіональна академія управління персоналом. – Київ : МАУП, 2005. – 276 с.
24. Соціальний захист населення України : навч. посіб. / авт. кол. : І. Ф. Гнибіденко, М. В. Кравченко, О. М. Коваль та ін. ; за заг. ред. В. М. Вакулєнко, М. К. Орлатого. – Київ : Вид. НАДУ, 2010. – 212 с.
25. Фаренік С. А. Управління соціальними процесами : побудова та реалізація соціальних моделей : монографія / С. А. Фаренік. – Київ : Вид-во УАДУ, 2003. – 368 с.
26. Шевчук П. І. Соціальна політика : навч. посіб / П. І. Шевчук. – Львів : Світ, 2005. – 400 с.

27. Ягодка А. Г. Соціальна інфраструктура і політика : навч.-метод. посіб. для самот. вивчення дисципліни / А. Г. Ягодка. – Київ : КНЕУ, 2002. – 232 с.

Інформаційні ресурси

28. Офіційний сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://www.portal.rada.gov.ua>.

29. Офіційний сайт державного агентства України з інвестицій та розвитку. – Режим доступу : <http://in.ukrproject.gov.ua/>.

30. Офіційний сайт державного комітету статистики України. – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua>.

31. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України. – Режим доступу : <http://www.me.gov.ua/>.

32. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua/>.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

СОЦІАЛЬНИЙ РОЗВИТОК

**Тестові завдання
для студентів спеціальності
074 "Публічне управління та адміністрування"
другого (магістерського) рівня**

Самостійне електронне текстове мережеве видання

Укладач **Грузд** Марина Володимирівна

Відповідальний за видання *Н. Л. Гавкалова*

Редактор *В. О. Бутенко*

Коректор *Т. А. Маркова*

План 2017 р. Поз. № 287 ЕВ. Обсяг 60 с.

Видавець і виготовлювач – ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 61166, м. Харків, просп. Науки, 9-А

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи до Державного реєстру

ДК № 4853 від 20.02.2015 р.